

ሥርዓተ አምልኮ ዘኦርቶዶክስ ተዋህዶ

የዘመነ ክረምት አምስተኛ ሰንበት

የቃሉ ትርጉሜ ስርወ ቃሉ ከርመ፣ ከረመ ካለው የግእዝ ቃል የተገኘ ሲሆን ትርጓሜውም ወርታ ዝናም፣ ወርታ ነጐድጓድ፣ ዘመነ ባሕር፣ ዘመነ አፍላግ፣ ዘመነ ጠል፣ ዘመነ ደመና፣ ዘመነ ሙብረቅ ማለት ነው። የክረምት ዘመን ከሰኔ ፳፮ እስከ መስከረም ፳፮ ቀን ድረስ ነው።

የዕለቱ ምስባክ

ዘያበቀኤል ሣዕሪ ለእንስሳ ወሐመልማል ለቅኔ ዕጓለ እመሕያው ከመያወፅ እክለ እምድር

እንጀራን ከምድር ያወጣ ዘንድ ለምለሙን ለሰው ልጆች ጥቅም ሣርንም ለእንስሳ ያበቅላል

መዝ ፩፻፫፤ ፲፬-፲፭

ወንጌል፣ ማቴ ፳፬፤፵፯-ፍጻሜ
ቅዳሴ፣ የኤጲፋንዮስ (ዐቢይ)

የዕለቱ ትምህርት

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይና ምድርን ፈጠረ። ዘፍ ፩፤፩

ለዛሬ ትምህርት ርዕስ የመረጥነው የቅዱስ ያሬድ የመዝሙር ርዕስ ነው፤ ኃይለ ቃሉ ከኦሪት የተወሰደ ነው።

ትምህርቱ፣ ሁሉም ነገር ከመፈጠሩ በፊት እግዚአብሔር ነበረ፤ በብሉይ ኪዳን ታሪክ ውስጥ በመግቢያው ላይ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ የሚለውን ዐረፍተ ነገር ተጽፎ እናገኛለን። ይኸውም ጠለቅ ያለ ምስጢር ያለበት ከፍተኛ ትርጉም ያዘለ ነው።

አንደኛ፣ ያለንበት ዓለም የተፈጠረ መሆኑን ይናገራል፤ በዓይናችን የሚታዩት ሰማይና ምድር የተፈጠሩ ናቸው። ከመፈጠራቸውም በፊት አልነበሩም ማለት ነው።

ሁለተኛ፣ ፈጣሪያችን ማን እንደሆነ የሚገልጽልን ጥቅስ ነው፤ ፈጣሪም እግዚአብሔር ነው።

ሦስተኛ፣ ሰማይና ምድር በምን ጊዜ እንደተፈጠሩ ያስረዳናል፤ እግዚአብሔር በመጀመሪያ የፈጠረው

የዕለቱ የቅዱስ ያሬድ መዝሙር ርዕስ

በቀዳሚ ገብሩ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድር «በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ»

በቅዳሴ ሰዓት የሚነበቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች

	ንባብ	አንባቢ
1	፪ኛ ቆሮ ፱፤፩-ፍጻሜ	ዲያቆን (ገባሬ ሰናዩ)
2	፩ኛ ጴጥ ፫፤፲፭-ፍጻሜ	ዲያቆን (ንፍቅ ዲ.)
3	የሐዋ ሥራ ፳፯፤፳፩-፴፫	ረዳቱ ቄስ (ንፍቅ ካህን)

ሰማይና ምድርን ነው። የመጀመሪያ ፍጥረቶቹ ናቸው። ከሰማይና ከምድር በፊት የፈጠረው ፍጥረት የለም። በሌላ አነጋገር የዓለም ታሪክ የተጀመረው በእግዚአብሔር ፈጣሪነት ነው፤ ዘመን ወይም ጊዜ የምንለው ነገር መጀመሪያው የፈጣሪ ሥራ ነው።

ሰማይና ምድር ሲባል፣ ሁሉንም ነገር ያጠቃልላል። በሰማይም ሆነ በምድር ያለው ሁሉ በእግዚአብሔር ተፈጥሮአል። ከዚህ ሌላ በመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያ ዐረፍተ ነገር ሌላም ትምህርት እናገኛለን። ይኸውም ሁሉም ነገር ለመፈጠሩ በፊት እግዚአብሔር መኖሩን ነው።

ሰማይና ምድር ሳይፈጠሩ እግዚአብሔር አለ፤ ይኖራል የሚል ቃል ነው። እግዚአብሔር ለዘለዓለም ጀምሮ ያለና የሚኖር አምላክ በመሆኑ (መዝ ፯፤፪) እግዚአብሔር ከመቼ ጀምሮ ኖረ ብሎ ጥያቄ ማንሳት ተገቢ አይደለም።

እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የፈጠረው በቃሉ ነው (ዕብ ፲፩፤፫ ። ዘፍ ፩፤፫ ። መዝ ፴፫፤፱ ። መዝ ፩፻፵፰) በቃሉ ፈጠረም ማለት እግዚአብሔር ዓለምን ሲፈጥር ሥራውን ከመጀመሩ አስቀድሞ የሚፈጥርበት አንዳች ግዙፍ መሣሪያ በእጁ አልነበረም ማለት ነው። በቃሉ ብቻ ሁሉን አድርጓል። እግዚአብሔር ሁሉን የፈጠረው ታላቅ የሆነው ሰሙ እንዲከብር ነው (መዝ ፰ ። መዝ ፲፰፤፩ ። መዝ ፩፻፵፰)።

ሥርዓተ አምልኮ ዘኦርቶዶክስ ተዋህዶ

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ...

የዘመነ ክረምት አምስተኛ ሰንበት

የእግዚአብሔር መጋቢነት

አንዳንድ ሰዎች ለተፈጠረው ነገር ሁሉ የራሱ የተፈጥሮ ሕግ ስለሚኖረውና ይህንንም ሕግ ተከትሎ ተፈጥሮ ስለሚኖር እግዚአብሔር ከቀን ወደ ቀን እንዲከታተለው አያስፈልገውም ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ የተፈጥሮ ሕግ መኖሩን አይክድም። ለምሳሌ ምድር ዘርን ለማብቀል የሚያስችላት የተፈጥሮ ሕግ አላት (ዘፍ ፩፤፲፩)። ለዘመናትም የተወሰነ ሕግ ስላለ መዝራትና ማጨድ፣ ብርድና ሙቀት፣ በጋና ክረምት፣ ቀንና ሌሊት ጊዜያቸውን እየጠበቁ መፈራረቃቸውን አያቋርጡም (ዘፍ ፰፤፳፪)። ከመውጣቱ ጊዜ ጀምሮ እስከ መጥለቂያው ድረስ ፀሐይ መንገዱን ያውቃል (መዝ ፲፱፤፭-፮)። ከዋክብትም ሕጋቸውን አውቀው አይለዩም፤ ዘለላቸው እንደተጠበቀ ይኖራል። የሰባቱም ከዋክብት ዘለላ ለዓይን በማይታይ ማሰሪያ ታሰሮ በጠፈር ላይ ሥፍራውን ይዟል። አሪዮን የሚባለው ኮከብ ቦታውን ያውቃል፤ ማዛሮት የተባሉትም ጊዜያቸውን ጠብቀው ይወጣሉ፤ ድብ የተባለውም ኮከብ ከልጆቹ ጋር እንደሌሎቹ የሰማይን ሥርዓትና ሕግ እየተከተለ ይኖራል (ኢዮ ፴፰፤፴፩-፴፫)። ሰባኪው እንደሚለው ፀሐይ ትወጣለች፣ ደግሞ ትገባለች፣ ነፋስ ወደ ደቡብ ይሄዳል፣ ወደ ሰሜንም ይዞራል። እንደ ወትሯቸው ፈሳሾች ሁሉ ወደ ባሕር ይሄዳሉ፤ ከፀሐይ በታች አዲስ ነገር የለም። ሁሉም እንደጥንቱ የራሱን ሕግ እየጠበቀ ይኖራል (መክ ፩፤፱-፲)።

የሥነ ፍጥረት ሕግ ራሱን የቻለ በራሱም የቆመ ሳይሆን ፈጣሪ አምላክ ያዘጋጀው ነገር ነውና ፍጥረታት ሁሉ እነዚህን ሕጎች ጠብቀው የሚኖሩት እግዚአብሔር መሣሪያ አድርጎ ስለሚጠቀምባቸው ነው። ስለዚህ ለምሳሌ የበጋና የክረምት የመፈራረቅ ሕግ ቢኖርም የሚያፈራረቃቸው እግዚአብሔር ነው እንጂ አውቀው የሚያደርጉት ነገር አይደለም (መዝ ፸፬፤፲፮)። ቁጥር ሥፍር የሌላቸውን የከዋክብትን ሠራዊት በቁጥር የሚያወጣ እግዚአብሔር ነው (ኢሳ ፵፯፤፳፮)። ፀሐይና ጨረቃን ያዘጋጀ እርሱ ነው (መዝ ፸፬፤፳)። ለፀሐይ ቀንን ያስገዛው ለጨረቃና ለከዋክብትም ሌሊትን ያስገዛቸው ይህ አምላክ ነው።

ፍጥረታት ሕይወትን ያስገኙ ከእርሱ ነው፤ ዛፎችና ቡቃዎች ፍሬ የማፍራት ኃይል ያገኙት ከተፈጥሮ ሕግ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ነው። ምክንያቱም ዘርን የምትሰጡ ፍሬ የምታፈሩም ሁኑ ብሎ ያዘዛቸው

እርሱ ነውና (ዘፍ ፩፤፲፩-፲፪ ። ዘፍ ፩፤፳፱)። በምድር ላይ የበቀለው ነገር ሁሉ ለምልም የሚታየው እግዚአብሔር በየጊዜው ከሰማይ በሚሰጠው ዝናብ ስለሚያረካው ነው (ዘሌ ፳፮፤፬ ። ዘዳ ፲፩፤፲፬)። የፊተኛውና የኋለኛው ዝናብ በጊዜው የሚሰጥ ለመከር የተመደቡትንም ወራት የሚጠብቅ እግዚአብሔር ነው (ኤር ፭፤፳፱)። ስለሆነም የፊተኛውም ሆነ የኋለኛው ዝናብ ጊዜው ሲደርስ ሳይመጣ አይቀርም።

ነገር ግን ይህንን ሕግ ለዝናብ ወራት የወሰነው አምላክ ፈቃዱ ቢሆን ዝናብ እንዳይመጣ ሊከለክልም ይችላል። ለዚህም የኤልያስ ታሪክ በቂ ማሰረጃ ሊሆን ይችላል። በዘመኑ አምልኮ ባዕድ ከመጠን በላይ በእስራኤል አገር ተስፋፍቶ ስለነበር የእግዚአብሔር ቁጣ ነደደና በሦስት ዓመት ውስጥ አገሩ በሙሉ ውኃ በማጣት እንዲሰቃይ አድርጎአል (፩ኛ ነገ ፲፯)። ከዓመት ወደ ዓመት ለዝናብ የተወሰኑትን ወራት እግዚአብሔር ሊለውጣቸው ይችላል ማለት ነው።

ሰዎች ሆኑ እንስሳት በተፈጥሮ መንገድ መውለዳቸው ይታወቃል። ብሉይ ኪዳን እንደሚያስተምረን መውለድም በእግዚአብሔር ኃይልና ሥራ የሚሆን ነገር ነው። ኢዮብ የሰው ልጅ በእናት ማህጸን ውስጥ መጸነሱ፤ ጽንሱም ሰው ሆኖ መወለዱን በታላቅ አድናቆት ሲያስበው በእግዚአብሔር ተአምራዊ ሥራ የሆነ ነገር መሆኑን ስለተገነዘበ እንዲህ ይላል። በውኑ እንደ ወተት አላፈሰስኸኝም? እንደ እርጉስ አላረጋኸኝም? ቅርበትና ሥጋ አለበሰኸኝ፤ በአጥንትና በጅማትም አጠነከርኸኝ (ኢዮ ፲፯፤፲፩)። በዚህ ቃል እንደሚገልጠው የወንድና የሴት የግብር ሥጋ መገናኘትም ሆነ የጽንሱ መጸነስ በእግዚአብሔር በፈጣሪነት ኃይሉ የሆነ ነገር ነው። መዝሙረኛው እግዚአብሔርን የሚያመሰግነው ተመሳሳይ በሆነ ቃል ነው። እንዲህ ይላል አቤቱ አንተ ኩላሌቴን ፈጥረሃልና በእናቴም ሆድ ሰውረኸኛልና። ግሩምና ድንቅ ሁኜ ተፈጥራአለሁ አመሰግናለሁ (መዝ ፩፻፴፱፤ ፲፫-፲፬)።

እንግዲህ ሰው የሚወለደው ለእናትና ለአባት የተፈጥሮ የመወለድ ችሎታ ያላቸው በመሆናቸው ነው ቢባልም ፈጣሪ እግዚአብሔር ነውና እያንዳንዱ ሰው የሚፈጠረው በእርሱ ተአምራታዊ ሥራ ነው። በተፈጥሮ ኃይል ሳይሆን በእግዚአብሔር ኃይል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስረዳል።

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ...

የዘመነ ክረምት አምስተኛ ሰንበት

እንሰሳትን አራዊትም ሕይወታቸውን የሚያገኙት በእግዚአብሔር ሥራ ነው። የበረሃ ፍየል የምትወልድበትን ጊዜ የሚያውቅ ዋሊያም በስንት ወራት ውስጥ እንደምትወልድና የምታምጥበት ጊዜ የሚመለከት እርሱ ነው። ወራትዋን የወሰነላት እግዚአብሔር ነው እንጂ ተፈጥሮ አይደለም (ኢዮ ፳፱፻፩-፪)።

ከዕለት ወደ ዕለትም ፍጥረቶችን ሁሉ የሚመግባቸው ወደ ሕይወት የጠራቸው አምላክ ነው። እግዚአብሔር ወደ ቆላዎች ከሚልካቸው ምንጮች በተራራዎችም መካከል የሚያልፍ ወቶች የዱር አራዊት የበረሃ አህያዎችም በመጠጣታቸው ጥማታቸውን ያረካሉ (መዝ ፩፻፬፻፩-፲፩)። የአንበሳ ግልገሎችን ለመንጠቅ ይጮኻል ከእግዚአብሔር ምግባቸውን ይሻሉ። ፀሐይ ስትወጣ ይሰበሰባሉ። በየዋሻቸውም ይተኛሉ፤ ሰውም ወደ ተግባሩ ይወጣል (መዝ ፩፻፬፻፩-፳፫)። ምግባቸውን በየጊዜው ትሰጣቸው ዘንድ እነዚህ ሁሉ አንተን ተስፋ ያደርጋሉ። በሰጠሃቸው ጊዜ ይሰበሰባሉ፤ እጅህን ትከፍታለህ፤ ከመልካም መጋቢ መሆኑን ተናግሮአል (መዝ ፻፬፻፳፯-፳፰)። በሕይወትም የሚኖሩት እርሱ በምድር ላይ እስኪያስቀምጣቸው ጊዜ ድረስ ብቻ ነው። ነፍሳቸውን በሚያወጣበት ቅጽበት ወዲያው ይሞታሉ ወደ አፈራቸውም ይመለሳሉ (መዝ ፩፻፬፻፳፱)። ከዚህ መዝሙር በቁጥር ፴ መንፈስህን ትልክለህ፤ ይፈጠራሉም የምድርንም ፊት ታድሳለህ ተብሎ እንደተጻፈው የምድር ፍጥረታት በሞት እያለቁ ሲሄዱ በቦታቸው አዲሶች እንዲተኩ ያደርጋል። ሰውም እንሰሳም በምድር ላይ መኖርን እንዲቀጥሉ ዘወትር አዲሶች ይወለዱ ዘንድ እግዚአብሔር የፈጣሪ ሥራውን የሚያቋርጥበት ጊዜ የለም።

ኢዮብ መከራ በጸናበት ጊዜ በማይገባ ከእግዚአብሔር ጋር ተከራክሮ ስለነበር በመጽሐፈ ኢዮብ ፴፰ እና ፴፱ እንምናየው ኢዮብ መልስ እንዲሰጥባቸው እግዚአብሔር አንዳንድ አስቸጋሪ ጥያቄ ያቀርብለታል። እነዚህም ጥያቄዎች እግዚአብሔር ፍጥረታትን ሁሉ የሚጠብቅ አምላክ መሆኑን የሚገልጡ በመሆናቸው ጥበቡን፣ ማስተዋሉን፣ ኃይሉንም ታላቅ የሚያደርጉ ናቸው። ቀጥሎ ያሉትን እንመልከት።

በዋሾቻቸው ውስጥ ተጋድመው በጫካም ውስጥ አድብተው ሳሉ ለአንበሳይቱ አድን ታድናለህ? የልጆቿን ነፍስ ታጠግብ ዘንድ ትችላለህ? (ኢዮ ፴፰፻፴፱-፵)። ለእንሰሳ አደን የሚያድን ኢዮብ አይደለም። ይህንን የሚያደርገው እግዚአብሔር ነው።

የዱር አራዊትን የሚመግብ የቁራ ልጆችም የሚበሉትን አጥተው ሲቅበዘበዙና ወደ እግዚአብሔር ሲጮሁ መብልን የሚሰጣቸው እርሱ ነው (ኢዮ ፴፰፻፴፩)። ለፈረስም ጉልበትን ይሰጣል (ኢዮ ፴፱፻፲፱)፤ ጭልፊት እንዳይሰጥ የሚታየው ወይም ክንፎቹን ዘርግቶ ወደ ደቡብ የሚበርረው ከኢዮብ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጥበብ የተነሳ ነው። ንስር ከፍ ብሎ ቤቱን በአርያም ማለት በከፍታ ቦታ ማድረግን በገደልም ላይ መኖርን እንዲሁም በገመገሙ፣ በጥጉም ማደርን የሚመርጠው ከእግዚአብሔር ተምሮ ነው። በመጽሐፈ ኢዮብ እንደተጻፈ በእግዚአብሔር ትእዛዝ የሆነ ነገር ነው (ኢዮ ፴፱፻፳፯-፳፰)።

ይህንን በመሰለ ጥበብ ሁሉ እግዚአብሔር ከዕለት ወደ ዕለት በእጅ የተፈጠሩትን ፍጥረታት ከብክቦ ይጠባቃቸዋል። ኢዮብም ይህንን ሁሉ ከሰማው በኋላ በታላቁ እግዚአብሔር ፊት ታናሽነት ተሰምቶት ከዚህ በፊት በተናገረው ነገር አፍሮ ዝም አለ። ጥፋቱንም በእግዚአብሔር ፊት እነሆ እኔ ወራዳ ሰው ነኝ የምመልስለህ ምንድር ነው? እጄን በአፌ ላይ እጭናለሁ። አንድ ጊዜ ተናገርሁ አልመልስም፤ ሁለተኛ ጊዜም ከእንግዲህ ወዲህም አልናገርም በማለት አመነ (ኢዮ ፴፱፻፳፰)።

እግዚአብሔር አመዳዩን እንደ ባዘቶ ያሰጣል፤ ጉሙንም እንደ አመድ ይበትነዋል፤ በረዶውም እንደ ፍርፋሪ ያወርዳል። ከዚያም ቃሉን ልኮ ያቀልጠዋል (መዝ ፩፻፴፯፻፲፮-፲፰)። እርሱም የፈጠረው ፍጡር ሁሉ የተወሰነላትን ሥፍራና ጊዜ ስለሚያውቅ ፍጥረት ዓለም በሙሉ ሥርዓት የተጠበቀ ነው። የሜዳ አህያ ከከተማ ውካታ መራቅን ይመርጣል፤ መኖሪያውም በረሃና የጨው ምድር መሆኑን ያውቃል (ኢዮ ፴፱፻፳፯)። ወፎች በሊባኖስ ዝግባዎች ላይ ጎጆአቸውን ተራራዎች ላይ ተወስነው ይኖራሉ። እሸኮችም በድንጋዮች መካከል መኖርን ይወድዳሉ (መዝ ፩፻፬፻፲፮-፲፰)።

እግዚአብሔር ምድርን በፈጠረ ጊዜ በመጀመሪያ ጥልቅ በሆነ ውኃ የተከደነች ነበረች። የብስ ይገለጥ ዘንድ ግን ውኆች ይመለሱ ዘንድ አዘዛቸው። ከዚያ ወዲህም እግዚአብሔር ኃይለኛ የሆነውን ባሕር እንኳን ከተወሰነላት ድንበር አልፎ እንዳይሄድ ሲያዝዘው ይኖራል። ትልቁ ውቅያኖስ ሆነ በተራራዎች ላይ ቦታ ያገኙት ሐይቆች የተወሰነላቸውን ድንበር አልፈው ምድርን እንዳያጥለቀልቁ እግዚአብሔር ያግዳቸዋል (ዘፍ ፩፻፩-፪ ። መዝ ፱፻፳፱)። እንግዲህ በምድር ላይ የሚኖሩት ሕዝቦች የጥፋት ውኃ ለሁለተኛ ጊዜ

ሥርዓተ ኣምልኮ ዘኣርቶዶክስ ተዋህዶ

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ...

የዘመነ ክረምት ኣምስተኛ ሰንበት

እግዚአብሔር ምድርን በፈጠረ ጊዜ በመጀመሪያ ጥልቅ በሆነ ውኃ የተከደነች ነበረች። የብስ ይገለጥ ዘንድ ግን ውኆች ይመለሱ ዘንድ አዘዛቸው። ከዚያ ወዲህም እግዚአብሔር ኃይለኛ የሆነውን ባሕር እንኳን ከተወሰነለት ድንበር አልፎ እንዳይሄድ ሲያዝዘው ይኖራል። ትልቁ ውቅያኖስ ሆነ በተራራዎች ላይ ቦታ ያገኙት ሐይቆች የተወሰነላቸውን ድንበር አልፈው ምድርን እንዳያጥለቀልቁ እግዚአብሔር ያግዳቸዋል (ዘፍ ፩፤፩-፪ ። መዝ ፱፤፮-፱)። እንግዲህ በምድር ላይ የሚኖሩት ሕዝቦች የጥፋት ውኃ ለሁለተኛ ጊዜ ቢመጣብንስ ምን እንሆናለን በሚለው ሃሳብ መጨነቅ አያስፈልጋቸውም። ምድር ለዘለዓለም እንዳትናወጥ በመሠረት ላይ መስርቷታል (መዝ ፩፻፬፤፮)።

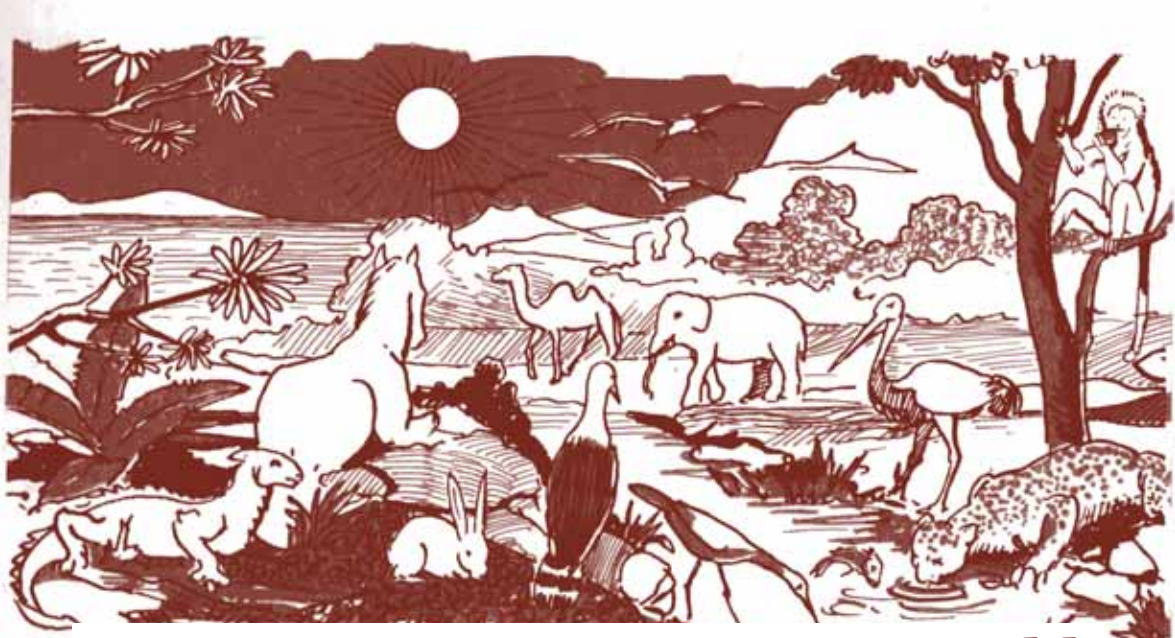
ምድርና ውኆችም በእግዚአብሔር እጅ መሆናቸውን ለመግለጥ ሲል ኢዮብ ከዚህ ለየት ባለ አስደናቂ በሆነ ቃል እንዲህ ብሎ ተናግሮአል። ምድሪቱም በታችኛው አንዳች አልባ ያንጠለጥላታል ውኆችን በደመናዎች ያስራል ደመናይቱም ከታች አልተቀደደችም (ኢዮ ፳፮፤፮)።

መዝሙረኛው «ምድርን በመሠረት መሠረታት» ይላል። ኢዮብም «በታችኛው አንዳች አልባ ያንጠለጥላታል» ብሏል። የመዝሙሩ አባባል ምሳሌ መሆኑ ይገባናል። ለምድር የተለያዩ መሠረት ማለት

ለምሳሌ አንድ ሕንጻ የተገነባበትን መሠረት የሚመስል ነገር እንደሌላት እናውቃለን። ስለዚህ በመሠረት መሠረታት የሚለው ቃል ትርጉሙ ሌላ አይደለም፤ በእግዚአብሔር እጅ ተጠብቃ ለሰው የማትናወጥ ጥሩ መኖሪያ ሆናለች የሚል ይሆናል። ኢዮብ የተናገረው ቃል ግን ምሳሌ ሳይሆን በሕዋው ውስጥ ለምድር ያለትን አቀማመጥ በትክክል የሚገልጥ ነው ለማለት ይቻላል። እርሱ እንደሚለው በታችኛው አንዳች ነገር ሳይደግፋት ምድር ሥፍራዋን ይዛለች። ጨረቃና ፀሐይ ሌሎችም የጠፈር አካላት ሁሉ የሚያርፉበት ነገር ሳይኖራቸው እግዚአብሔር በታችኛው አንዳች አልባ እንጠልጥሏቸው። ምድርም ልክ የዚህ ዓይነት ፍጥረት ናት።

በመሠረት መሠረታት ወይም ደግሞ በታችኛው አንዳች አልባ እንጠለጠላት ቢባል የአባባል ልዩነት ብቻ እንጂ የትምህርት ልዩነት እንደማያመጣ ግልጽ ነው። ሁለቱ አባባሎች ተስማምተው ምድር ሁሉ ኃያል በሆነው በእግዚአብሔር እጅ የተጠበቀች መሆንዋን ያስረዳናል። በላይኛው ላይ የሚንቀሳቀሱትን ፍጥረቶች ሁሉ በሰላም ሊያኖር ሊከባከብም ይችላል።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር ... አሜን።

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይና ምድርን ፈጠረ። ዘፍ ፩፤፩